

Ősbemutató: 1968. november 15. VIGSZINHÁZ, Budapest. /Készült: 1918-ban/ Rendezte: Kapás Dezső. Diszlettervező: Szinte Gábor, Jelmeztervező: Kemenes Fanny. Zene: Hidas Frigyes. Szereplők: 22 férfi, 14 nő.

A történet a múlt század közepén játszódik. Alvinczi Eduárd, ötvenes, gazdag, maradi földbirtokos álmatag tétlenségbe burkolódzva él távol a világtól, balatonparti kastélyában, a régi nemesi élet immár elavult rekvizitumai között. Vele laknak árva unokahugai, Esztella és Piroska, egyik rokona, özvegy Bágyiné felügyelete alatt, aki egyben háztartását is vezeti. Nemzetközi versenyeken futó lovainak és gazdaságának egyéb ügyeit komornyikja, Sylvester intézi. A megállásra kényszerített idő ürességét Alvinczi szecessziós manírjai töltik ki, amelyek nemcsak a ház berendezésében, hanem a házigazda pózaiban és beszédmódorában is kifejezésre jutnak.

A kastély mesterséges nyugalma megzavarja Rezeda Kálmán, az érzelmes, íróba oltott cinikus kalandor érkezése, aki a család levéltárában szeretne kutatásokat végezni. Alvinczi megadja neki az engedélyt, Rezeda figyelme azonban hirtelen Esztella felé fordul. Ismerte őt nővérével együtt kislány korukban, s naponta követte őket Pesten, az angdkisasszonyok iskolájába. Esztella akkor még apáca vagy ballerina akart lenni, de csak tyukültető falusi kisasszony lett belőle. Az ifjúkori emlékek felkavarják Esztella lelkét, Rezeda megejtő szavai nosztalgiát ébresztenek benne a nagyvárosi élet iránt s magával ragadja őt a fővárosi fiatalember rafinált udvarlása is.

A balatonfüredi Annabálon Alvinczi megsejti az unokahugát fenyegető veszélyt, s váratlanul leleplezi magát előtte. Bevallja neki titkolt szerelmét, amelyet eddig Esztella nyugalma kedvéért hallgatott el. A féltés azonban most megnyitotta a száját. A kastélyt és a birtok egy részét is azért irattá hugaira, mert nem tud Esztella nélkül élni. Esztellát azonban már teljesen rabul ejtette Rezeda érzelmes retorikája és megszökik vele az Annabálról. A magába roskadó Alvinczi már csak a vörös póstakocsi távolodó kürtszavát hallja.

A fővárosban kiderül, hogy a nagyvilági élethazugság dermesztőbb mint a kastély harmóniájának hazugsága. Rezeda rövidesen ráun Esztellára, s hogy megszabaduljon tőle, egy kéteshírű "szalón" tulajdonosnőjének gondjaira bizza, aki felgerjelt urak és ringyók közt osztogatja parancsait.

Ebben a környezetben talál rá a szerencsétlen lányra Alvinczi, aki valamikor maga is gyakori vendége volt a háznak. Esztella könyörgésére visszafogadja őt, s hazaviszi a kastélyába. Ő maga azonban eltűnik, csak ellenőrizhetetlen hírek jönnek arról, hogy lóversenyen és szerencsejátékokon elvesztette egész vagyonát.

A kastélyban ezalatt ismét felbukkan Rezeda Kálmán, aki most már komolyan szeretné visszahódítani Esztellát, de a lány nem hisz többé neki, s Rezeda megtörten távozik. Végül hazaérkezik Alvinczi is. Valóban elvesztette vagyonát, csak a kastély és a birtokrész maradt meg, amely a lányokra van írva. Alvinczi vendégként telepszik meg kastélyában Esztella mellett, aki nagybátyjával együtt lemondóan veszi tudomásul, hogy életük értelmetlen, fölösleges és megoldhatatlan.